

1122. szám.
1880. Február 15.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. **8** frt, 6 hóra **4** frt, 3 hóra **2** frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárosnál. **Kiadóhivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nompaille sor 10 kr.

XXIII. évfoly.

Hamvazó szerdán.

*M*ost tehát már beütött a vezeklés:
Hosszu böjt a rövid célzó után,
Hogy megtudjuk: a türés a szabály, és
A vigadalom kivétel csupán.
A déli nap le-leszáll alkonyatra!
Ez volt az élet sorja, mindig ez . . .
Hordjuk a bus szentencziát magunkon:
Memento: pulvis es!

Züg a harang . . templomba gyül a népség,
És a komoly oltárnál sorba áll . . .
S a pap busan lehorgasztott fejökre
Hamus ujjával krix-kraxot csinál.
Te rózsá-ajku, angyal-szép leányka,
Mért rezzensz össze? így volt mindig ez;
Lehull a rózsá . . a szél elsodorja . .
Memento: pulvis es!

*T*e öszült férfi, meggörnyedt derékkal,
Ki garmadákban őrzöd kincsedet,
Milyen buzgó vagy, nyujtod a zsolozsmát,
Hátha az is nyujtná még életed.
Hosszu, példás élet, fényes erények,
Hogy fuccsba mennek! . . Így volt mindig ez;
Öt deszka közé mindent úgy beraknak . . .
Memento: pulvis es!

*H*ah! ha már így van, és ha mindig így volt,
A vezeklők közé én nem megyek,
Olvasó helyett vidám czimborák közt
Forgatom én a habzó kelyheket,
Csókollak és öllelek szép leánykám,
Az üdvezit, ha keblemen pihegsz;
Szaporázzuk a csókot . . . int a szózat:
Memento: pulvis es!

Lantos Sebestyén.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

De mit lamentalyak magok oda haza? Mit küdözgetyik nekemnek minden postával kirvinyt, informacziot, kiket beagyak, szemelöt tarcsak, meg nem izs tudok in mit velek csinyalyak? Van mozs magamnak izs elig boszuságom.

Persze magok csag aszt hiszik, hogy van képviselő valasztokir. Hat persze! Aszt nem elgondolyak, hogy ki lesz hat kipviselőkir? A jo zuristen? No hiszen csag varjunk, mig ű felsiginek eszibe juttya szeginy Zebulon, kivalt mozs, mikor *Samassaval* ugy izs meggyülik baja.

Vagyok keserű, mint a mireg. Nem tanacslok velem talalkoznyi senkinek. Haraxok. Ham!

Mar olyan szipen kifundaltam magamnak hogy kormány-biztosag izs kipviselői mandatum leteltivel maj micsoda jo alast szerzek in magamnak. Leszek közjegyző verchovinan.

Hat gyün menkücsapas izs bele üt egyenesen az in tervembe. Agya be kormány törviny-javaslatot, kiben megcsinyal spájszcetlit közjegyzők diurnumaira, munkadijaira. Kimigy gyalog szomszidba ügylet megcsinyalására, kapsz fuvarbirt csag 5 forintot. Hat csizmatalkopas hun van? Felveszel hagyatikrul protokulumot, a kiben nincs van semi (mar tunyilik hagyatikban,) kapsz semit. Ajandikozok in az ilyen diurnumot községiiskolanak!

Nem kap közjegyző 200 forintokig semit. Azon felul mar kapja 2—3 forintokal töbet. Igen am, de kinek adódik az a suma, a kihez adodik az a 2—3 forintok mint töb? stb. stb.

Mongyak törviny-javaslat videlmezői, hogy hiszen közjegyző nem megrövidül, mert ha eczer kimegy faluba egy hagyatikot tárgyalnyi tárgyalhatya ot mingyar ötöt-hatot. — Vagy ugy? Hat be fogja jelentenyi előre eljövételit, mint tanfelügyelő a latogatasat? Asztan meg-

izenyi előre, hogy ere meg ere a terminusra köteles a-b-c rendben 6 ember meghalnyi?

De meg töb ilyen boloncsag. Nem izs tekintve aszt, hogy ha ezutan muszaj lesz olyan olcsó pinzir letargyalnyi hagyatikot, akor az is bolond a ki eben a kedvező időszakban meg nem hal. Ebül osztan fog haramlani a zorszagra izs nagy hatrany, mer nemcsag lesznek tömegezskivándorlok Amerikába, hanem lezsnek mig tömegesebbek mas vilagra. Am lasa kormány, hogy elniptelenedizs miat hogy fogja maj magat igazolnyi.

In pedig mar mozs futyülök közjegyzősigre. Lene az in alapotom mar nem izs *titulus sine vitulo*, hanem *vitulus sine piczulo*.

Maratam

alazatozs szolgaja

Tallérossy Zebulon.

NYÖSZÖRY REFERENS.

A reformatus collegiumáról hires P... mezővárosban történt. Nyöszöry járásbirósági jegyző, egy peres ügyet referálván, magát a tárgyalási jegyzőkönyvön következőleg írta alá: Nyöszöry jegyző, ref. — Az ügyvéd, a rövidített szót reformátusra magyarázván így jegyezte nevét: Silberpitz Adolf ügyvéd, izraelita.

KÜLÖNÖS FELTEVÉS.

A. (Kalapja a fején.) Nem veszed észre kalapomon a változást?

B. Nem én!

A. No pedig látod tegnap tétettem bele uj bélést.

EGERBŐL.

S—ssa: Apage! Nagyon kitettem ugyan magamért, de ilyen megtiszteltetést még sem érdemeltem meg.

DOMINUS SWIHÁK TÉTELEI.

Mondom nektek: a rossz kalapokat megbecsüljétek-mindenik megér egy öt tál ételből álló ebédet. Csak zsebekben vigyetek magatokkal egy sípkát, s a rossz kalapot hagyjátok a vendéglői fogason. A pinczér a hajadonfővel kimenő emberre sohasem gyanakszik, aztán az udvaron már tiétek a tér.

*

Ha adós akarsz maradni olyan helyen, ahol még sohasem láttak, csak a legelegansabb étterembe menj be, ahol félnek a skandalumtól.

*

Legokosabb az embernek két három kóborgó iskolás fiúcskát bevezetni a vendéglőbe. Aztán jól esztek, isztok, a pinczér azt hiszi: legalább is a nagybátyja vagy a kedves kicsiknek, s te egy alkalmas pillanatban elhagyod az éttermet. Mikor kijutottál, a zálogba hagyott csemeték sorsa felől nem szükség aggódnod, azok sértetlenül fognak átesni a kalandon, mikor majd nagykesőre kivallják a türelmetlenné vált vendéglősnek, hogy azelőtt sohasem láttak.

No czimborák . . . !

No czimborák . . . ! Bachus megáldjon!
Kocsin — gyalog — mindegy: megyek.
Hiába itt minden marasztás,
Hiába itt minden petek.

»Kétszer nyilik« . . . hadd huzza még el
Nótámat a kujon cigány;
Azután gyi fakó, gyi sárga,
— Indulok az orrom után.

Töltsétek a poharakat meg!
— Pirul az ablak, kél a nap,
Hadd emelem . . . hó! legelőször
A hazáért e poharat.
Háromszáz labancz-éve, hogy csak
Borral éltetjük e hazát:
Ha annyi nem használt szegénynek,
Ez a quaterka meg nem árt!

Haza, haza! . . . E drága szóról
Hogy juttok az eszembe ti?
Onnan, hogy nektek is lehetne,
Ideje lenne mondani!
Hanem erre ne adjatok most;
Ha bor velünk, ki ellenünk?
Éljetek s igyatok sokáig,
Az a mienk, mit lenyelünk.

Éljenek a lányok, menyecskék!
Farsang van: házasodjatok!
Izzadjanak lakodalomban.
Keresztelőben a papok.
Híjjatok vőfélnek, komának,
Megállom ott is a helyet;
Ki tudja? — nagyban vagy kicsinyben
Tán *ismerősre* is lelek.

Haza, barátság, szép leányok,
Bor, buza, árpa, krumpli, zab — —
Szeretném az egész világot
Emelni most e poharat;
De, minthogy sietős az utam,
Mostmár csak egyért ihatom,
Hanem ez a legkedvesebb is,
Mert egy világot nem adom.

Suttogtok ugy-e s mosolyogtok,
S találgatjátok: ki lehet?
Az egyetlen, ki hű lesz hozzám,
Ki engem a sirig szeret.
Ki utánam hal bánatában:
Ezert iszom, ezért csupán,
Tust rá cigány! fiuk poharra!
Éljen soká — — — *vadászputyám!*

CSÁKTORNYAI LAJOS.

Ollendorf tanmódszere.

— Nagy diákok számára átdolgozta Jankó János. —

„Látja ön a szomszédot?” „A szomszédot én soha sem látom, pedig minden este nála vagyok.”

VENDEGLŐS ÉS KERESKŐ

„Nálad van a kereskedő tárczája?” — „A kereskedő tárczája nincs nálam, de nálam van a vendéglős eszékája.”

„Nincs itt az én apám ökre?” „Nincs, uram; itt csak az ön apjának a szamara van.”

„Ismeri ön az én botjaimat?” „Én csak az ön somfa-botját ismerem.”

„Hord-e a kisasszony farkocst?” „Igen, a kisasszony több farkocst hord.”

„Szeret ön bálba járni?” „Igen, én sz retok bálba járni.” — „S miér nem jár ön bálba?” „Mert mi nálunk mindennap hangverseny van.”

R é g i é s

Ezek fegyverrel szereztek számunkra a hont,

Mi az?

*Van a leánynak és őt ez keseríti,
Nincs az ifjúnak, s érte vágy hevíti.
Szeret a lányka, de mert van neki,
Az a kit kedvel, őt nem szereti.
Szeret az ifjú, de mert néki nincsen,
Kineveti őt az adorált »kincsem.«
— Ti istenek! Akaratjok legyen meg:
Vegyétek el attól, s adjátok ennek.*

(Megfejtése a 82-ik lapon.)

Töksi és Buksi.

Töksi. Most meg kísül a Samassa fellépéséből, hogy a klérus nem barátja a kormánynak.
Buksi. De kivel barátkozik akkor az a klérus?
Töksi. Furcsa! Hát a barátokkal.

A kis-falusi társaság köz-ülése.

Gyulai Pál. Tiszelt gyülekezet! Már 43 esztendő az a mi társaságunk. Ez idő alatt mindig döntőleg igyekezett be folyni társadalmi átalakulásunkra. Nem a mi hibánk, hogy azért még sem döntöttük halomra a társadalmat, de vigasztal bennünket a tudat, hogy döntöttük halomra a verseket, s e vigasz annál jobban esik nekünk, mert ezzel elérünk annyit, hogy most már példánkat követve ezer meg ezer poeta dönti a verseket. (Döntő éljenzés.)

Hallhattuk, sőt olvashattuk is, hogy társaságunk egy letűnt kor emléke; iránya már meghaladott szempont; a költészet virága nálunk is elhullott. Van benne valami igaz, — ezt beismeri a társaság, a mi ezen a mi beismert valaminken kívül van, azt ismerje be a publikum. De nem lesz ez mindig így. Igaz, hogy a lángeszű költők ritkák. De ez bizonyosság mellettünk, hogy van nekünk lágeszű költőnk igen sok: a kik ritkán irnak, s különösen

uj magyarok.

s ezek tartják meg számunkra a toll fegyverével.

egy: Vargha Gyula, a ki csak ritkán ritkázik a »Buda-pesti Szemlébe« és a »Fővárosi Lapok«-ba. Ezt a jövő esztendőben beválasztjuk a társaságunkba s meg lesz veled fejelve a társaság, lévén a Vargának úgy is mestersége a fejelés.

Hisszük, hogy így nem leszünk érdemtelenekek a részvétre. (Éljen!)

Böjti Zsolt felolvassa Lévy Józsefnek »A muzsák boszuja« című szép költeményét, melyből közöljük a legszebbik strophát:

»A műzsa, a műzsa,
Gyönyörű szép rúzsza,
A ki nyúl hozzája,
De nem ért hozzája,
Véres lesz az ujjja.«

Az egész vers az »Árviz-könyv«-ben fog megjelenni ezimversnek, hogy legyen miről elnevezni azt a könyvet vizesnek.

Ez a felolvasás is szépen sikerült neki de még jobban sikerült neki az, a mit Csiky olvasott fel: egy jeligés levélből. Ez volt ő szerinte is a legértékesebb.

Közmegegyezvén abban, hogy azon az álláson kívül, melyet Szász Károly elfoglalt, s melynek Arany balladája kölészönt kiálló érdekeltséget, legjobban sikerült a közülés, elment az egész irodalom a Hungáriába s az irodalom színe-java jelenlétében éltették az irodalmat.

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

— A „M. Bazar“ borítékáról. —

Kérdés: Igen lekötölezne valamelyik előfizető társam, ha tudatná velem: illik-e a völegénynek s menyasszonynak egymást idegenek szeme-láttára megcsókolni?

Egy menyasszony.

Felelet. A völegénynek és menyasszonynak nem illik egymást idegenek szeme-láttára megcsókolni, de ha mégis megcsókolják egymást, nagyon okosan teszik.

Egy eladó leány.

VIZNEMISSZA.

Egyszer csak Víznessza meghala,
(Nevébe van már, hogy ő mi vala!)
Elment oda, hol a hegyen
Még papamorgó sem terem.
Hová tegyem? — kérdé az isten,
Pokolba-é, vagy mennybe itten?
Sok bort ivott, mondhatlanul,
De megbűnhötte józanul.

Felel reá egy potrohos pap ott,
Ki len forgatta szinte a csapot,
De mert csak titokban üzé,
Jutott a boldogak közé:
Tedd őt a pokolba uram isten!
Legyen nyakig a bajban itten!
Lacustól az valami,
Krisztus vérét úgy ontani!

Igy Víznessza a pokolba jut,
Hol ördögöktől hemzseg konyha, sut.
Főzik sütik peccsenyeként
Fűszert se kimélvén a ként.
Ki mindig szomjas, — uram isten!
Képzeltető milyen az itten!
Jó Víznessza, azt hiszem,
Nem jó helyen van e helyen.

Körülte van nagy fogcsikorgatás,
Sok bűnös ég ott mint a farakás,
Enyhületért mind úgy eped
A szörnyü lángok közepett.
És zeng a khórus: uram isten, —
Egy csep vizet csak azt adj itten!
Szól Víznessza is szegény:
>Vajh, hol kapok most borra én?!<

S im a sötét pokolnak kapuján
Belép Szent Péter. Kulacs oldalán,
Melynek az a szokása, hogy
Megtel megint, mihelyt kifogy.
Morog az ördög: uram isten,
Mi ördögöt keres ez itten?
S ujjong a tűz sütötte nép:
Oh Péter, adj nekem elébb!

Szent Péter szánakozva néz körül;
Majd gyors apostoli lovakra ül,
Minden bűnöst meglátogat,
S minden bűnösnek inni ad.
Mind megdicséri: uram isten
Mi jól esik ez egy csep itten!
Mily édes az, mily enyhítő,
S köszönik, bár szabódik ő.

Szegény jó Víznessza is remél
Már torka száraz, mint égő fekély,
Vagy egy magyar nagy úr zsebe,
Ki épen külföldről jöve.

S közelg már Péter. Uram isten,
Milyet fog inni, most ő itten!
Köszönti a gazdára hát,
S ivásra görbiti nyakát . . . .

De alig éri száját a lyukas,
Repül Péter fejéhez a kulacs,
S hápogva, mint parton a hal,
Rá Víznessza így rivall:
Eloldalogj! vagy . . . . mentsen isten!
Inkább örökre égek itten,
Inkább örökre szomjazom
Mintsem hogy én vizet igyam!

BULLA JÁNOS.

Locsifecsi Rém Józsi az irói körben.

De azt az egyet mégis elmondok. Ezt az egyet mégis csak higgyék ám el! (Tiz percz.) No hát elmondok. A mult héten egy élczlapban sem voltam ám benne. Azért kelt el felényi szám mint máskor. Vadnay azt beszéli, hogy magam küldözöm be a rólam szóló vicczeket. Pedig az nem igaz; a ki nem hiszi nekem, kérdezze meg Berényi Laczitól, az nem szokott hazudni.

Azt beszélik, hogy azt nem jól irtam egy szerelmes versemben:

De hogy szeretlek, az tény . . . .

Egyszer mondok *tényt*, és az se tetszik az embereknek!

Azt beszélék rólam . . . De nem mondom el, mert nem hiszi el senki. (Tíz perc.) Senki sincs itt? Dehogyan nincs, ott ül R. barátom a »Pesti Hírlappal«; ez elhisz mindent. Hát azt beszélék, hogy egy süket-néma gyereket nem tudtak kigyógyítani, elvégre elhozták hozzán, meglátott, megszólalt, és rögtön viccet mondott rám! Én ezt a viccet nem értem. Rossz viccz, bizonyosan Váradi Tóni csinálta.

De engedelmet kérek, most már leülök!

Ó-KORI LELET.

— Egy vendéglő faláról. —

COMETÆ. M.
ÆR. T. T. ECCE.
REX. ITA. REGINA.
GYR: ANGO. SUÆ. N.
DE GLOBUS. TORNA.
C. AN. HIS. ÆNI: OB. B.
ITA. LABOR. AMO.
T. T.

(Megfejtése a jövő számban.)

Hangok a vidékről.

Dorozsma febr. 7-kén.

T. szerkesztőség!

Azt se vártuk volna a mi igen tisztelt képviselőnkől, *Novák* Gusztáv urtól, hogy olyan rossz akarattal legyen irányunkban. Nagy volt az örömünk, mikor megválasztottuk őt; eltávozott körünkből. Szívesen vettük azon ígérését is, hogy majd ő megmenti a hazát, eltörli az adót, hanem hát a választásoknál tudvalevőleg nemcsak a választókat kell lekenyerezni, hanem a kortesek legveszedelmesebbjeit, a nőtény korteseket is.

T. képviselőnk is — alattomban, hátunk megett — szép ígéretekkel hódította meg választókerületünk fehér nemű korteseit. Nem tudtunk erről eddig semmit, de rájöttünk most. Rájöttünk pedig *Novák* Gusztáv ur legutóbbi interpellációja után, melylyel az iránt tudakozódik a kormánynál, hogy mért nem küld az Dorozsmára huszárokat? No hiszen majd számolunk mi vele, csak ide kerüljön, a beszámolóját megtartani!

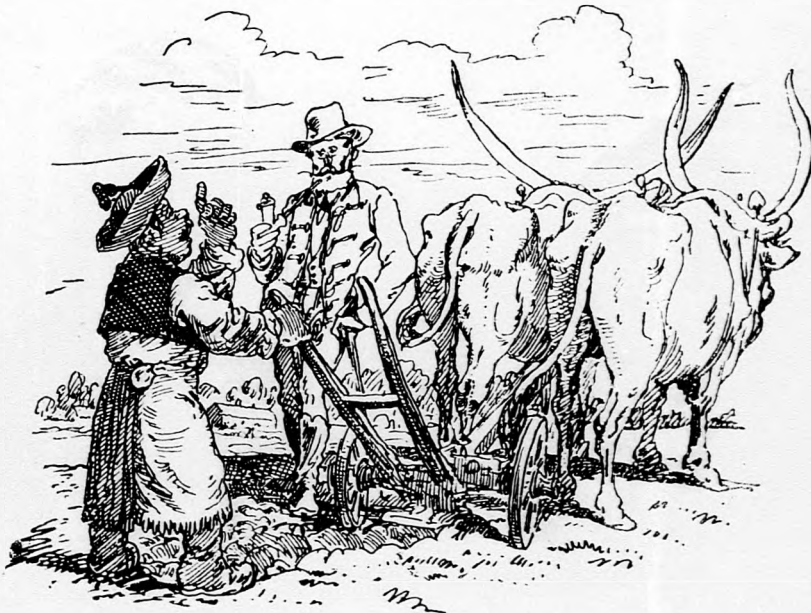
Több dorozsmai polgár.

Mindjárt könnyebb.

Egy gazdálkodó uri ember kiment a birtokán szántó béresét megnézni.

Látja, hogy a béres irgalmatlanul püföli a két ökröt s olyan nagy barázdát hány az eke, hogy a két ökör csak úgy görnyed bele.

— Ejnye János! — kiált béresére, — hát szántó-vető ember létére még az ekét sem tudja kend úgy megigazítani, hogy rendes barázdát

fogjon? s ezután maga megigazítván a kormányrudat, ment a két ökör mint a parancsolat, és az eke rendesen hasította a barázdákat.

— No látja János, hogy megy a dolog, csak tudni kell hozzá!

— Bizony ténsuram, mindjárt könnyebb egy ökörrel, ha ténsuram is itt van, felel a béres nagy jó szándékkal.

Nem tud németül.

Egy legátus oly helységbe ment legátióba, a hol egy gróf is lakott 's a ki az ünnepi követet ünnep első napján magához szokta hívni ebédre.

Az electió alkalmával minden legátus informátiót szerez magának már ott járt elődjétől az illető helység lakói és az ott uralkodó szokások felől, hogy a körülmények iránt tájékozva legyen.

Legátusunk azon informátiót nyerte, hogy a faluban lakó gróf meg fogja hívni ebédre; hanem vigyázzon, mert az csak németül beszél, az asztalnál maga mellé fogja ültetni: tehát ha kérdez valamit, valami bolondot ne mondjon.

Legátusunkat az ünnepek alatt csakugyan meghitták a grófhöz ebédre s az asztalnál a gróf maga mellé ültette.

Ebéd alatt a legátus hallgat és eszik emberül, míg egyszer a gróf tiszta magyarsággal azt kérdi tőle:

— Hát legátus uram, vannak e sokan a colégiumban?

— Engedelmet kérek, nem tudok németül, — felelt a diák.

Haszontalan tudni valók.

⊙ *Az olasz kormány* a lisztadó miatt már kétszer szenvedett vereséget. Bezzeg a mi *Liszt*-adónk senkinek sem jut eszébe.

♂ *Mennyi minden kormányválság*, új kabinet-alkotási kombináció hirtelen érkezik abból a Bécstől. Pedig mind nem lendít az semmit a bécsiek állatpóján. Eszünkbe is jut egy régi adoma az egy-szeri plebánusról, a ki mindenáron túl akart adni a botlós lován. Sikerült is az eladás egy vásáron. A tisztelendő úr természetesen nyomban más lovat vett. Mikor hazafelé hajtat vele, megszólal a kocsis: »Tisztelendő uram, nekem úgy tetszik, hogy mi a magunk Sárgáját vettük meg.« Mert hogy a kupecz a tisztelendő urtól megvett Sárgát hirtelen átváltoztatta szürkére. Levágta a farkát, szépen megfestette, aztán vissza eladta egy pár forinttal drágábban, mint a hogy ő az imént megvette.

‡ A »Magyarország« K. Papp Miklós halála alkalmából elmondta a megboldogult *érdekeit*. Hanem egyet elfelejtett, a mit pedig ő tudhatna legjobban. S ez az: hogyan ugrasztotta meg *Asbóth* Jánost Kolozsvárról?

A 78-ik lap talányának megfejtése.

Ama bizonyos esizmadia és felesége kérdései s feleletei.

— — A muszka czár is jubileumot csap, ugyan minek? (Hát örül, hogy él.)

— — Szakértő az a Lónyay, hogy az erdészeti kongresszuson őt tették meg elnöknek? (Hát; még Temesvárról.)

— — Hát Madarász József ért a gépészet-hez? (Minek értene?) Mert meglátogatta az állami gépgyárt. (Soh'se ért a, de hiszen nem is a gyárt akarta ő megvizsgálni, hanem az ügyvitel nyelvét.) Vagy ugy! No, a nyelvészet terén ő otthon van.

— — Azt szeretném tudni, hogy miképen vannak már az osztrák sógorok a miniszterválságukkal? (Bizony azok most csehül vannak.)

Kávéházban.

A. Mit akarnak azok a lármás ujságok? Mit emlegetik mindig azt a reakciólt?

B. Csufofodás, barátom, semmi egyéb. Azt akarnak kiszorítani, hogy az ő működésüket meg akciólnak nevezzék el.

A. Lehetne, mert jó actorok.

B. Igen ám, de csak ágálnak.

Apró-cseprő.

A magyar írók sorsa olyan, mint a hagymáé: csak a fejének veszik hasznát, a többivel aztán senki sem gondol.

»Borban van az igazság«, — mondták a régiek. »Viz van a borban,« — mondják ma. A kettő kombinálása hát azt jelentené, hogy az igazság vízzé vált.

*

Az író viszonya munkájához egészen sajátságos. Mennél több a kiadás, annál több a bevétel.

*

A számok közt a nullák hátul állnak, az életben többnyire elől.

*

A megbánás, a jó gondolat és a vízi puskák többnyire későn érkeznek.

Moggó.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

S. P. (B. Fuccs és a lutri.) Másotkérnénk. — Tátos. (Klzsvar.) A küldemény megérkezett. Apránként mindegyiknek sorát kerítjük. — K-y M-r. (M. Szt.) A küldött apróságot köszönjük. Kérésére magán-levélben felelünk. — H-y. (Bpst.) Másképen kellene azt megírni. Kivált az utolsó bekezdésnek a vonatkozását senki meg nem érti. — W-n Gy. (Bpst.) Hiszen épen azért, mert úgy kell neki. — Puttony. (Bpst.) Az extra-postán küldött kézirat megérkezett. Az első kivételével mind közölhető. — N. Zs. (Gyma.) Még az, hogy megtörtént, nem passzus az »Üstökös«-be. Vigasztalódjék. — K-ghy G-a. (Bpst.) Azt hogy :

»Ajkam nyujtam s az első csók
Bizony majd elcsattana . . . .

Ekkor, kegyetlen sors! egyszerre
Csak benyit hozzánk a mama.«

már oly régi, hogy szinte ujnak tűnik fel az, ha valaki megint csak rászánja magát hogy versbe szorítsa. A másik sem jobb. — V-s K-n. (Bpst.) A »Fővárosi kaland«-ot még nem olvastuk át. Legközelebb elmondjuk róla véleményünket. — P-p S-r. (D. Fldvr.) Ezek nem válnak be. Öntől jobbat várnunk. — Bakaszállási versét a jövő számra hagytuk. — Sz-ó K-n. (Bttka.) Megérkeztek a könyvek? — K-ó Gy-a. »Csalódás.« Kiadjuk, de hogy mikor? az még kérdés, mert egy kis simítani való van rajta. — P-y J-ő. (Bpst.) Lehetetlen, hogy ön a »Főváros és a budai népszínház« című cikket nekünk szánta volna. Mit csináljunk vele? — R-z E-ő. (Bjmk.) Kaptuk, adjuk. — D-i J-s. (Dbrcnz.) Igy is illik. A többi volt munkatárs is szedelőzködik vissza lassanként. A verseket persze hogy közöljük. Hanem most már hiába mondja: »Szerkesztő, kérem a lapot!« mert az új évnegyedig nem rendelkezünk t. példánnyal. — **Több kéziratról jövőre.**

Laptulajdonos:

JÓKAI MÓR.

Felelős szerkesztő:

SZABÓ ENDRE.

Rajzolja:

JANKÓ.

Budapest, 1880.

NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD.
(Athenaeum-épfület.)

HIRDETÉSEK.

Figyelmeztetés.

Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő sóborszesz kelendőségénél fogva sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azok czimjegyeit módosítom, s arra kék nyomatban saját házam külső alakját veszem fel, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti kereskedelmi és iparkamaránál.

SÓBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl: **csúzos szaggatás, fagyás, fog- és fejfáldalmak, szemgyengeség, bénulások stb. stb. ellen. Fogtisztító szerül** is igen ajánlható, a mennyiben a **fogak fényét** elősegíti, a **foghust erősíti** és a **száj tisztá, szagtalan izt** nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer **fejmosásra is, a hajdegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak eltávolítására.**

Ára: egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr. Használati utasítás magyar vagy német nyelven bizományosaim névsorával ellátva minden üveghöz ingyen mellékeltek.

BRAZAY KÁLMÁN Budapesten, IV. ker. Muzeum körút 23. szám.

16

év gyökeres eredmény minden kétség kívül biztosítja, miszerint a Thedo tanár féle

szakállhagyma

a legjobb és legbiztosabb szer szép szakálnövés elérésére.

Számtalan férfi, sőt a legmagasabb körökből is e szernek köszönik szép szakállukat.

Lzen szer a szakálnövést hihetetlen gyorsasággal eszközli, ugyannyira, miszerint sőt 16 éves ifjúnknál is a legrövidebb idő alatt teljes szakált növeszt, — mi ezekre menő bizonyítványok által igazolva van.

Tekintetes ur!

Megvallom önnek, hogy valamint minden ilyen szert, úgy a szakállhagymát is hübnök tartottam, de esetleg meggyőződtem egy barátomnál ezen szer jelességéről és kérem önt a mellékelt összegért egy csomagot ezen kitűnő szerből küldeni. Maradván tisztelettel

Miechura A. m. p.

Egy csomag ára 2 fnt 10 kr.

Kapható **Török József** gyógyszerész urnál, Budapesten, király-utca.

Kopaszság

és a hajöszülés és a pikkely képződés ellen a naponta beérkező háló- és köszönet-iratok szerint legjobban használható a

TANIN-OLAJ

Dr. Moras-tól.

Tekintetes Fürst József gyógyszerész urnak *Prágában.*

Soknemű gyógyszerek nem voltak képesek a hajvesztéstől meggyógyítani, míg orvosom ajánlatára a dr. Moras-féle **tanin-olajt** megkísértem, igen rövid idő alatt ezen bajomtól megszabadított. Érdem szerint ezennel a nyilvánosság útján e kitűnő készítményt megdicsérem, és készítőjének köszönetemet kifejezem.

Prága, 1877. február hó 10-én.

Kinsky.

Tisztelt gyógyszerész ur!

Én sem mulasztom a dr. Moras-féle **tanin-olajt** érdeme szerint a nyilvánosság útján megdicsérni, mivel engem nem csak a hajvesztés és a pikkelyképzéstől mentett meg, hanem új és tömött hajnövést is idézett elő.

Bécs.

Andrássy.

Tisztelt gyógyszerész ur!

A kopaszság ellen a legjobban használ a dr. Moras-féle Tanin-olaj. Kérem sziveskedjék meg egy nagy üveggel küldeni. Tisztelettel

Prága.

Jeremiasch, cs. k. törvényszéki tanácsos.

Kapható üvegenként 1 és 2 fntjával **Török József** gyógyszerész urnál, Budapesten, király-utca.

„ÜSTÖKÖS”

részére hirdetések elvállaltattnak
Servita-tér 3. sz.